

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון תרו

ערב שבת קודש פ' שמות, כ"ף טבת ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל

נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה

וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל

נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנם

הו"ח ר' שמואל זוגתו מרת מלכה שיינדל

ומשפחתם שיחיו סטראל

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service
15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666
Email: haimishedriver@yahoo.com

עדי קיום היעוד והקיצו ורננו שוכני עפר

בקשר עם כ"ף טבת – יום ההילולא של הרמב"ם ז"ל שחל בעש"ק זה, הבאנו צילום נדיר מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ט"ו תמוז ה'תשמ"ו – על-דבר המהדורות דספר הי"ד להרמב"ם (נדפסה בהתוועדויות תשמ"ו ח"ד ע' 94 ואילך)

פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

המורם מכל האמור לעיל:

בודאי טוב ונכון וכו' הדבר שעוסקים בביור וליבון דברי הרמב"ם – שינוי הנוסחאות ממהדורה למהדורה, הפסקי-דינים שבהם חזר בו וכו', כולל – הפלפול והשקו"ט בטעמי הדברים וכו', ואשרי חלקם וגדול זכותם של העוסקים במלאכה קדושה זו, ו"יגדיל תורה ויאדיר";

אבל בנוגע לפסקי-דינים הלכה למעשה – הרי, לפענ"ד – נפק"מ אם זהו להוציא ממנו מחזקתו, ספיקא דאורייתא וכו', מחמירים וכו' (כנ"ל), או לאו.

עדי קיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", והרמב"ם והמחבר וכל פוסקי ישראל הראשונים עמהם, ויבארו כהנ"ל.

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

חייבים לזעוק שרוצים לצאת מיד מהגלות

כאשר אנו עדיין נמצאים בגלות, צריך להיות ה"ויעזקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה": בני ישראל צריכים לזעוק שכבר עשו את העבודה דלימוד התורה וקיום המצוות בזמן הגלות ● אמנם העבודה כבר ישנה, אבל זקוקים רק לצעקתו של היהודי שרוצים לצאת מהגלות, ואזי מתקיים מיד ה"וידע אלקים", שהקב"ה מוציא מיד את בני ישראל מהגלות ● כשם שהתורה מספרת כיצד הי' סדר יציאת בני ישראל מגלות מצרים, כך גם צריך להיות סדר היציאה מהגלות הנוכחית ● משיחת ש"פ שמות ה'תשמ"ג - בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה"⁴, כך גם בגלות זו

– גלות שבה נמצאים הן היהודים בחוץ לארץ והן היהודים בארץ ישראל, כיון שנחרב בית המקדש ונתבטל המעמד ומצב דישראל במעמדם ולוים בדוכנם וכהנים בעבודתם⁵, היות ש"מפני חטאינו גלינו מארצנו"⁶, ואדרבה, בארץ ישראל – פלטרין של מלך – הגלות יותר נוגעת מאשר בחוץ לארץ שאינה פלטרין של מלך –

הקב"ה נמצא יחד עם בני ישראל בגלות

א. ידוע הרי ש"התורה היא נצחית"¹. וכשם שהתורה מספרת כיצד הי' סדר יציאת בני ישראל מגלות מצרים, כך גם צריך להיות סדר היציאה מהגלות הנוכחית, וכדלקמן.

בגלות מצרים, כאשר הקב"ה שלח את משה רבינו למסור לבני ישראל שהם ייצאו מהגלות, הסדר הי' שבני ישראל צריכים לשאול את משה רבינו "מה שמו"²? וזה ממשיך ומגלה ("רופט ארויס") את מענה הקב"ה למשה³: "אהי אשר אהי" גו' כה תאמר לבני ישראל אהי' שלחני אליכם".

וכשם שהקב"ה בישר ליעקב אבינו "אל

(1) תניא רפי"ז.

(2) פרשתנו ג, יג.

(3) שם יד.

(4) ויגש מו, ג-ד.

(5) ע"פ תפלת "רבון העולמים" בתפלת השחר.

(6) תפלת מוסף דיו"ט (שאומרים גם באה"ק ת"ו).

ואח"כ "אנכי אעלך גם עלה".

ולכן אסור ח"ו ליפול ברוח (זיין אראָפגעפאלן), צריכים רק ה"ויזעקו"⁷ של בני ישראל על הגלות, ואזי "ישמע אלקים את נאקתם וגו"⁸ עד ל"וידע אלקים"⁹, והקב"ה מוציאם מהגלות.

ב. ויתירה מזו, בגלות הנוכחית הדבר בתוקף יותר מכפי שהי' בגלות מצרים:

נאמר בזהר¹⁰ ומבואר בתורה אור¹¹, שבגלות מצרים הי' "וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה גו"¹² כפשוטו, משא"כ עכשיו, כאשר עורכים הכנות לביאת משיח צדקנו, הרי זה מתבטא בעבודה ויגיעה בלימוד התורה – "בחומר דא קל וחומר, ובלבנים דא ליבון הלכתא"¹³, ובכל עבודה בשדה דא ברייתא", ולא עבודת פרך כפשוטו ח"ו.

וכאשר אנו עדיין נמצאים בגלות, צריך להיות ה"ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה"¹⁴: בני ישראל צריכים לזעוק שכבר עשו את העבודה דלימוד התורה וקיום המצוות בזמן הגלות, וישנו כבר ה"חומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא" וכו', ואם-כן מדוע לאחרי כל-זה מחזיקים אותנו עדיין בגלות?!

אמנם העבודה כבר ישנה, אבל זקוקים רק לצעקתו של היהודי שרוצים לצאת מהגלות,

(7) פרשתנו ב, כג.

(8) שם, כד.

(9) שם, כה.

(10) ח"ג קנג, א (ברע"מ). ועד"ז בח"א כז, א.

(11) ריש פרשתנו. וראה גם אוה"ת פרשתנו ע' ח (עבהרה שם) ואילך.

(12) פרשתנו א, יד.

(13) כ"ה במקומות שבהע' 11 ובזח"א שם. וזח"ג: לבון הלכה.

(14) פרשתנו ב, כג.

ואזי מתקיים מיד ה"וידע אלקים"¹⁵, שהקב"ה מוציא מיד את בני ישראל מהגלות.

ג. והנה, כשם שבגלות מצרים היו כמה מבני ישראל שלא זעקו ולא רצו לצאת ממצרים ר"ל¹⁶, כך גם עכשיו ישנם ר"ל יהודים שלא זועקים ולא רוצים לצאת מהגלות!

אבל רובם של בני ישראל – עד "זעמך כולם צדיקים"¹⁷ – רוצים לצאת מהגלות, ולכן מוסיפים ביתר שאת ויתר עוז בקיום התורה והמצוות בכדי למהר את היציאה מהגלות, בידענו את הבטחת הקב"ה שכאשר בני ישראל מוסיפים בעבודתם בתורה ומצוות, ממחרים עוד יותר את הגאולה.

ולא כמו אלו הנופלים ליאוש ר"ל מחושך הגלות, אלא יודעים אנו שאפילו אם אכן זהו חושך כפול ומכופל, אעפ"כ יש בכחו של יהודי ע"י פעולה אחת להביא את הגאולה!

וכפי שכתוב בתקוני זהר¹⁸ שאם צדיק אחד (ועאכו"כ שני צדיקים) מתנהג כדבעי הוא מביא את הגאולה, וכפסק הרמב"ם¹⁹ ש"צריך כל אדם שיראה עצמו כו' כאילו חציו זכאי וחציו חייב כו' עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

זאת-אומרת: אפילו אם נאמר שחצי עולם חייב ח"ו – אשר באמת זהו חשבון של שקר, כיון ש"זעמך כולם צדיקים" – פוסק הרמב"ם שע"י מצוה אחת, פעולה אחת, דיבור אחד או מחשבה אחת, יכולים להכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולהביא תשועה והצלה!

(15) שם, כה.

(16) פרש"י בא י, כב.

(17) ישע"י ס, כא.

(18) הובא במאמר אדה"ז ד"ה איתא בתיקונים – בונה ירושלים ספ"ד. מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תג. וראה זהר חדש ס"פ נח (כג, ד).

(19) ה'ל' תשובה פ"ג ה"ד.

בערב התקיימה סעודת המלוה מלכה השנתית של איגוד צאצאי אדה"ז. כשמסרו את ההזמנה לכ"ק אד"ש הדגיש את התיבות "מוצש"ק שמות" והוסיף: "כבשנת ההסתלקות".

י"א, כ"ט ט"ה: אתמול – כ"ד טבת – נסע כ"ק אד"ש לאוהל, אבל היום לא נסע, וגם בימים הבאים עד ער"ח שבט לא נסע.

השבוע ביקר ב"בית חיינו" ר' יעקב ביטון מצרפת עם בנו בן השנתיים, כ"ק אד"ש קירב מאד את בנו ובכל הזדמנות נתן לו ב' מטבעות לצדקה, ופעם אף הורה לו לשים בקופה למעלה ובקופה למטה. לפני ש"ק פ' שמות אירע בשלשה הזדמנויות שהילד אמר לכ"ק אד"ש בצרפתית "מערסי רבי" (תודה רבי), וכ"ק אד"ש ענה לו בפעם הראשונה "א דאנק", בפעם השניה "טענקו", ובפעם השלישית "טענק".

המדור הבא מוקדש לעילוי נשמת

ר' ברוך אשר כ"ד זאב ע"ה שמואל'י - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג

ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המדור הבא מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב כ"ד יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק י"ג מתוך יומן
מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ז

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ז
– לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'כלי אחריות'

י"ג א, י"ט טגה: כ"ק אד"ש לא נסע היום לאוהל. מנחה ה' בזמן הרגיל, ומעריב בזמנה. בשעה
5:30 לערך נסע כ"ק אד"ש לביתו. בדרכו למכונית מסר הר"ש גייקובסון לידי הריל"ג מעטפה
עבור כ"ק אד"ש. הריל"ג מסר את המעטפה מיד לכ"ק אד"ש, שהגיב ואמר "אזוי שנעל!" (הי'
זה הלוק"ש השבועי).

י"ג א, כ"ף טגה, י"ק הפילואן ה' פרא"ק א: כ"ק אד"ש נסע היום לאוהל וחזר בשעה 5:55
לערך. כשלושת רבעי השעה אח"כ נסע אד"ש לביתו ולא זכינו להתוועדות. אנ"ש והת'
התוועדו היום ב-770 לכבוד כ"ף טבת.

י"ז א, ע"ק פ' אהו: בשעה 4:15 לערך הלך כ"ק אד"ש לספרי', וכעבור רבע שעה חזר ל-770.
בליל שבת, לערך בשעה 9:40, הלך כ"ק אד"ש שוב לספרי'!

כ"ק אג' ש' הכריז באפטיצ': "אזיגן, גייט ארויס פון גלות!"

י"ק א, ע"ק פ' אהו, כ"ג טגה, אה"ת אטל: בשעה 1:35 לערך ירד כ"ק אד"ש להתוועדות.

בשיחה שלאחרי המאמר דיבר כ"ק אד"ש אודות ההכרח לתבוע מהקב"ה שיוציאנו מהגלות
(ראה כל הקטע המדובר בתחילת מדור זמן הגאולה דגליון הקודם), והעיקר הוא לצאת מהגלות
הפנימית. בסיום השיחה היה רגע מבהיל: כ"ק אד"ש הכריז במפתיע "אידן, גייט ארויס פון
גלות", והפסיק לרגע כממתין למשהו, לאחר רגע קט חייד ואמר: לחיים, ולברכה! ועשה
איזה תנועה בידו הק'.

לאחרי חלוקת המשקה החל כ"ק אד"ש לנגן "והריקותי וגו".

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

ועאכו"כ כשהמציאות אינה כך, אלא רוב
העולם הוא זכאי – הרי ודאי שע"י פעולה
אחת יכולים להכריע את כל העולם כולו לכף
זכות ולהביא תשועה והצלה!

ועד שע"י אותה פעולה אחת אפשר להביא
את התשועה והצלה האמיתיים – הגאולה
האמיתית והשלימה, שאזי יהי' "ואשא אתכם
על כנפי נשרים"²⁰, בדוגמת מה שהי' ביציאת
מצרים שמרעמסס לסוכות "ק"כ מיל היו,
ובאו שם לפי שעה שנאמר ואשא אתכם על
כנפי נשרים"²¹ – כך גם יהי' בגאולה העתידה
"וארו עם ענני שמיא"²², ברגע אחד ללא שום
מדידות והגבלות.

ובמכל-שכן וקל-וחומר מיציאת מצרים:
במצרים היתה העבודה "בחומר ובלבנים גו"²³
בגשמיות כפשוטו, וכשמדברים על גשמיות
הרי זה במדידה והגבלה, אשר קודם עושים
דבר אחד ואח"כ עושים דבר שני ואי אפשר
לעשות שני דברים בבת אחת, קודם מניחים
לבינה אחת ואח"כ מניחים לבינה שני' וכו';

משא"כ כאשר העבודה היא ברוחניות (כפי

(20) יתרו י"ט, ד.

(21) פרש"י עה"פ בא יב, לו. ועד"ז בפרש"י יתרו שם.

(22) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

שהיא בגלות זו) "בחומר דא קל וחומר,
בלבנים דא ליבון הלכתא כו" – אזי ברוחניות
אין שום מדידות והגבלות, ולכן יכול להיות
"וארו עם ענני שמיא".

ד. והנה, לאחרי כל הדיבור העיקר הוא
שיהיו "אודנין דשמעיין"²³ (כמדובר לעיל²⁴)
ושמזה יבוא מעשה בפועל: שיהודים יוסיפו
בקיום התורה ומצוותי' ביתר שאת ויתר עוז,
החל מהענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל,
וחינוך עצמו וזולתו, מבצע תורה, מבצע
תפילין, מבצע מזוזה, מבצע צדקה, מבצע בית
מלא ספרים – יבנה וחכמי', מבצע נרות שבת
קודש ויו"ט, מבצע כשרות האכילה והשת'
ומבצע טהרת המשפחה,

והמבצע והמצוה שלכל יהודי תהי' אות
באחד מספרי התורה הכלליים, שע"ז
מתאחדים כל בני ישראל,

וזה גורם שיעוד יותר מהר, כל בני ישראל
יחד, בהתאחדות גמורה, ייצאו מהגלות
לגאולה האמיתית והשלימה, בדוגמת מה שהי'
ביציאת מצרים, שכל בני ישראל היו שם יחד,
ומשם יצאו כולם ביחד.

(23) ראה זח"ב קפו, רע"ב.

(24) סוסי"ז בהשיחה (שי"ל ע"י "ועד הנחות הת").

המדורים "דבר מלכות" ו"יומן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל** בן **יוסף ארי' לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' **יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס
ולעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי ע"ה** ובעלה ר' **יוסף ארי' לייב** ב"ר **משה באר ע"ה**

ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **צבי ע"ה שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש קייים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת **חי' רחל** בת **שפירנצא שנאל**

ולזכות **כל בני משפחותיהם שיחיו** – לברכות **עד בלי די**

בגאולה יקחו אותו מהשרד ומהמליון דולר לארץ ישראל

תרגום ועריכה - מערכת "יחי המלך"

א. על הפסוק האחרון בפרשתנו "כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו", מפרש רש"י ש"ביד חזקה ישלחם" קאי על ידו החזקה של הקב"ה על פרעה, ואילו "ביד חזקה יגרשם" קאי על ידו החזקה של פרעה על בני ישראל שישלחם "על כרחם של ישראל, ולא יספיקו לעשות להם צידה², וכן הוא אומר³ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם וגו'" (ובזה מקויים הענין דמסיימים [פ' שמות] בטוב).

רש"י הוכרח לפרש כן, מצד זה שכתוב ב' פעמים "ביד חזקה", שאם לא כן הי' מספיק לכתוב רק פעם אחת.

וצריך להבין: לכאורה יכול הי' רש"י להביא ראיה חזקה יותר לענין החפזון, מכך שהבצק אשר הכינו בני ישראל לדרך לא הספיק להחמיץ⁴, שזמן חימוץ הבצק הוא⁵ כדי שיעור מיל, ח"י דקות או כ"ד דקות או חצי שעה, ומדוע מביא רש"י ראיה דוקא מכך שלא הספיקו להכין צידה?

ובפרט שמדובר הרי על ששים רבוא אנשים, נוסף על נשים וטף, ומקנה רב כו' שהלכו למדבר שבו "נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין שם מים גו"⁶, ומובן שהכנת צידה לדרך כזו אורכת זמן רב [וזה שלא הספיקו להכינו אינו ראיה כ"כ על חפזון?]

והפלא הוא, שהפסוק "וישא העם את בצקו טרם יחמץ" מופיע תיכף לאחר הפסוק שמביא רש"י בפירושו ("ותחזק מצרים כו"), ולכאור' הי' עליו להביא פסוק זה כראיה, כנ"ל.

ב. ויובן בהקדים קושיא נוספת בפסוקים אלו:

הפסוק "עתה תראה גו' ביד חזקה יגרשם מארצו", שפירושו שבני ישראל לא ירצו לצאת ופרעה ישלחם כו' - בא כמענה על טענתו של משה רבינו "למה הרעותה גו"⁷.

נשאלת השאלה - הלא טענותיו של משה רבינו הם: א) כיצד יכולה להיות הגאולה כאשר אחרי כל האותות והמופתים כו' טענו בני ישראל שנהי' להם רק יותר גרוע ושאינם רוצים לצאת. ב) איך ילך הקב"ה להוציאם ממצרים, "ערות הארץ"⁸, מקום שאסור להתפלל בו.

(* השיחה מובאת גם בקשר עם שיעור חת"ת היומי
דשבת זו. עוד בענין המדובר בה ראה בלקו"ש ח"א ע'
1 ואילך.
1 ו, א.
2 בא יב, לט.
3 שם, לג.

4 שם, לד.
5 ראה שו"ע אדה"ז או"ח סתנ"ט ס"ט-י.
6 עקב ת, טו.
7 פרשתנו ה, כב.
8 מקץ מב, ט. יב.

כל הענינים המנגדים לא יעכבו את ביאת משיח צדקנו

בסוף פרשת שמות נאמר - "כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו" ("על כרחם של ישראל יגרשם"), זאת אומרת: היו יהודים שלא רצו לצאת מגלות מצרים, ועל זה אמר הקב"ה - "ביד חזקה יגרשם מארצו": גוים יגרשו את בני-ישראל מן הגלות!!

על-פי-זה מובן שכל הענינים המנגדים ללימוד התורה כדבעי ולקיום המצוות בהידור, ודיבורים... נגד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו ממש - לא יעכבו את ביאת משיח צדקנו, ובפשטות: ביאת משיח צדקנו תהי' תיכף ומיד, "אחכה לו בכל יום שיבוא", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וטעם הדבר - כי "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום"!!

(משיחת כ"ד טבת ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

ההכרזה שהקב"ה אומר בכל יום באופן דחדש ממש

יש לעודד ולחזק את רוחם של בני ע"י ההכרזה שהקב"ה אומר בכל יום באופן דחדש ממש "פקד פקדתי אתכם", ומשיח צדקנו "עומד אחר כתלנו", ו"הנה זה בא", ויש להתכונן לקבל את פניו ע"י ההוספה בקיום התומצ", "כפס"ד הרמב"ם (בעל יום ההילולא דכ"ף טבת, מוצש"ק זה) שע"י "מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

(משיחת ש"פ שמות, י"ט טבת ה'תנש"א - מוגה)

כבר כלו כל הנשמות שבגוף

מכיון שבזמן הגמרא כבר "כלו כל הקיצין", הרי, בהכרח לומר שבזמן הגמרא כבר כלו כל נשמות שבגוף, אלא מאי (כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך ואמר:) מכיון שבמשך הדורות נולדו עוד ריבוי בני, מובן, שניתוספו עוד נשמות באוצר ששמו גוף (ולהעיר גם מענין הגלגולים כו'); אמנם, לאחר שנולדו כל בני"ג במשך כל הדורות שבינתיים עד לימינו אלו, כולל גם אלו שנולדו אתמול והיום - בודאי כבר כלו כל הנשמות שבגוף, ומכיון שכן, צריך משיח צדקנו לבוא תיכף ומיד, בעיצומו של יום השבת!

(משיחת ש"פ שמות, כ"ג טבת, מבה"ח שבט ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

לגלות מיד ("שוין גליך") בפועל איך שהמצב ד"הבאים מצרימה" בגלות הוא באמת מצב ד"גאולת ישראל", עי"ז שמתכווננים בעצמם ומכינים אחרים למצב ד"ימות המשיח".

כולל ובמיוחד – בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם – ע"י שמחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל – ע"י ההשתתפות (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכו"כ מבני, ג' פרקים ליום, או פרק א' ליום, או ספר המצוות³, ובפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הלכות מלך המשיח⁴, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

ונוסף ללימודו בעצמו בזה, להשתדל להשפיע גם על עוד מבניי שסביבו, אנשים נשים וטף, באופן ד"העמידו תלמידים הרבה"⁵, ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי רצון, שע"י עצם ההחלטה בדבר יקבלו תיכף ומיד את השכר, הקיום בפועל של דברי הרמב"ם בסיום ספרו⁶, שלאחרי שיש לנו כבר את ה"מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה" – שהוא "בחזקת שהוא משיח" – שהוא יהיה תיכף ומיד "משיח בודאי", עי"ז ש"עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . . ויתקן את כל העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו"⁷,

עד – כסיום הרמב"ם "מלאה⁷ הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים".

(משיחת ש"פ שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית*)

(3) ראה בארוכה לקו"ש חכ"ז ע' 229 ואילך.	(6) הל' מלכים ספי"א.
(4) כ"ה הכותרת בדפוס ויניצאה רפד. שי.	(7) ישע"י יא, ט.
(5) אבות פ"א מ"א.	(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על ידינו. המו"ל.

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ד ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כתיי הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

וא"כ לכאורה אינו מובן, מה ענה לו הקב"ה בזה ש"ביד חזקה גו", הרי אדרבה, זה רק מחזק את טענותיו?

והביאור בזה:

הקב"ה אמר למשה רבינו: דע לך, זה גופא שבני ישראל לא ירצו לצאת הוא משום שאצלך ישנה הקושיא ד"למה הרעותה גו", וממנה משתלשל ענין זה שבני ישראל לא ירצו לצאת!

וזוהי הוראה לכאו"א:

אל לו לומר – הרי אני מקיים מצוות מדאורייתא ומדברנן, ואף מנהגים, והרי "המעשה הוא העיקר"⁹, ומדוע עלי לקיימם בהידור דוקא?

– ע"כ אומרים לו, שמזה שהוא איננו מהדר בקיום המצוות משתלשל שנכדו וכו' יערוך חשבון שהיות והסבא עשה זאת ללא הידור וללא חיות, במילא כיון שהוא חי כמה דורות לאחריו, הרי אינו צריך לקיים בכלל מצוות עשה!

ג. אך עדיין קשה: הרי ידוע שאין מסיימין אלא בדבר טוב, ולכאו' לפי הנ"ל פרשתנו מסתיימת בהיפך הטוב, ומדוע לא כתב זאת רש"י בפ' וארא כו' היכן שמזכיר את האבות שלא הרהרו על הקב"ה¹⁰ וכו'?

ולכן כותב רש"י "על כרחם של ישראל", כלומר: גם כאשר הוא מסרב לצאת ממצרים וטוען לשם מה אני זקוק לגאולה; הרי הוא חי במדינה דמוקרטית שבה מרשים לו ללמוד ולהתפלל ללא הפרעה, ומה הוא זקוק לארץ ישראל כאשר שטחה של מדינה אחת כמו טקסס גדול פי כמה מכל ארץ ישראל; רצונו במחשב – יש לו במנהטון, רצונו בתפוז טוב – יש לו בלוס-אנג'לס, ואפ"י יש לו ישיבת תומכי תמימים בברוקלין!... כאן (בארה"ב) יש לו אפשרות להיות "סנטור", ואם הוא גם נולד באמריקה ביכולתו להתמנות אפילו ל"נשיא"... [ובמכל-שכן וקל וחומר:] אם אצל סבו – הדולר או איזה גוי האחראי על הנקיון ("דשעניטור") תפסו מקום, כל-שכן שאצלו יתפוס מקום הסנט¹¹, הנשיא וגם מליון דולר... ובשביל מה צריכים לקחת אותו מהמשרד שלו בגאולה לארץ ישראל – הוא ישאר כאן עם כל ממלכתו...

על-כך אומרים לו, שהוא נמצא בגלות ממש, ושבגאולה יקחו אותו מהמשרד (ומהמליון דולר) לארץ ישראל, אלא שבינתיים עליו באמת להודות להקב"ה ע"כ שטוב לו פה, שהרי יכלו לקחת אותו לגלות עם שלשלאות של ברזל, וכפי שהי' במצרים שלמרות שבני ישראל היו ב"מיטב הארץ", בכל-זאת היו בגלות מצרים!

ומה שמינו אותו לנשיא – הרי-זה בכדי שיפעל את התפילות בבתי הספר ויתמוך בכספו בישיבות, וזהו תפקידו.

ד. ולכן אומר רש"י "על כרחם של ישראל" – כלומר, שכאשר לוחצים ("מען גיט א קוועטש") את היצר-הרע הוא רוצה לצאת מהגלות, כיון שהיהודי בפנימיות הוא תמיד טוב וכאשר לוחצים אותו זה מתגלה, וגם אם הוא יודע שלא יהי' לו צידה, "לכתך אחרי במדבר

(9) אבות פ"א מי"ז.
(10) פרש"י וארא ו, ט.
(11) בהנחה נכתב כאן גם "דער האוז און קאומנט" (אולי הכוונה ל"בית הנבחרים"). המו"ל.

בארץ לא זרועה¹², אעפ"כ רצונו לצאת מהגלות.

וזהו הטעם לכך שרש"י מביא ראי' דוקא מענין הצידה: רש"י לא בא להראות לנו את המהירות שבה יצאו בני ישראל ממצרים, אלא רוצה ללמדנו שיש לצאת מהגלות גם ללא צידה כו', כנ"ל.

ה. ובזה תובן קושיא נוספת: מדוע דוקא אמירתם של המצרים "כולנו מתים"³ פעלה על בני ישראל שיצאו ממצרים, הרי הם כבר היו רגילים בצרותיו של פרעה כו', ולכאורה מה ההתפעלות מזה?

והביאור הוא: משום שהמצריים (הקליפה) בעצמם ראו את האלוקות (ולכן אמרו "כולנו מתים"), וזה פעל בדרך ממילא גם על בני ישראל שיצאו.

ולכאור', כיצד יתכן שהמצרים יידעו זאת לפני בני ישראל? על-כך כותב רש"י "ותחזק מצרים גו'", כלומר, שדבר זה מבוסס בתורה (שהמצרים יידעו זאת לפני בני").

ועד"ז יהי' לע"ל "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹³, אלא שאז לא יהי' זה בחפזון ובמנוסה אלא "בשובה ונחת תושעון"¹⁴, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש. (תרגום חפשי משיחת ש"פ שמות ה'תשכ"ה - בלתי מוגה)

(14) ישע"י ל, א.

(12) ירמ"י ב, ב.

(13) מיכה ז, טו.

לאחרי שיש לנו כבר את ה"מלך מבית דוד" שהוא "בחזקת משיח"...

כמדובר ריבוי פעמים דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שנוסף ע"ז שכבר "כלו כל הקצין"¹, כבר עשו בני" תשובה, וסיימו הכל, כולל גם - "לצחצח הכפתורים", וצריך רק שהקב"ה יפתח את עיניהם של בני" שיראו שהגאולה האמיתית והשלימה כבר ישנה, ויושבים כבר לפני שולחן ערוך, בסעודת לויתן ושור הבר² וכו' וכו'.

מזה מובן, שאם כבר בירידה למצרים אלפי שנים לפני"ז, נמצא בגלוי "גאולת ישראל" ב"ואלה שמות בני" הבאים מצרימה", ואם עבודת בני" בכל הזמנים היא להמשיך את הגאולה במצב הגלות,

ועאכ"ו לאחרי שישנו כבר הריבוי דמעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, כולל - דרבי אלעזר בן עזרי' בזמנו, והרמב"ם בזמנו, וכל צדיקי ישראל בכל הדורות, עד בדורות האחרונים - העבודה דרבותינו נשיאינו המיוחדים לבית דוד משבט יהודה, כולל - העבודה דכ"ק מו"ח אדמו"ר במשך שבעים שנה בחיים חיותו בעלמא דין (תר"ם-תש"י) - הרי **במכל-שכן וקל וחומר** בדורנו זה ובזמננו זה, לאחרי שסיימו הכל (כנ"ל), ישנה ההבטחה גמורה בתורה, שבטח יהי' (תזכור את יום צאתך מארץ מצרים) כל ימי חיך . . להביא לימות המשיח".

ובפשטות - שלא זקוקים להפסק ח"ו בין "כל ימי חיך" ו"ימות המשיח" (כמו שהיה אצל בני" בכל הדורות שלפני דורנו זה), אלא "כל ימי חיך" דכל אחד מבני", חיינו הגשמיים כנשמה בגוף, כוללים בפשטות (גם) "ימות המשיח" בלי הפסק, מכיון שהגאולה באה תיכף ומיד ממש ברגע זה ובמקום זה (אפילו גם כשזה במצב דלילה, "הבאים מצרימה"), כך שהרגע האחרון דהגלות והנקודה האחרונה דהגלות נעשים הרגע הראשון ונקודה ראשונה דגאולה,

ומ"ימי חיך" בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח"ו (גם אם הוא כבר מבוגר יותר משבעים שנה וכיו"ב), עובר כל יהודי מיד - בתכלית השלימות, "ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין", בהמשך ד"כל ימי חיך" בימות המשיח, וחיים נצחיים שיהיו אז. ובנוגע לפועל הכוונה, שהעבודה דבני" עתה צריכה להיות "להביא לימות המשיח",

(2) ראה ב"ב ער, ב ואל"ך. פסחים ק"ט, ב. ועוד.

(1) סנהדרין צז, ב.

ב"ה
קונטרס "יחי המלך" - השיחות שיפקחו לך את העיניים

הזדמנות אחרונה

מבצע המנויים הגדול שהחל לרגל הופעת גליון
ה-600 - מסתיים בשבוע הקרוב! במבצע מחולקים
מנויים שנתיים לקבלת הקונטרס באמצעות הדואר
באה"ק במחיר סמלי של שקל אחד לשבוע בלבד

כל המתקשר ראשון - זוכה!

המנוי לגליון אחד בלבד. המנוינים בכמות גדולה יותר יתבקשו לשלם
את דמי המשלוח בלבד. פרטים נוספים בטלפונים שבע' 2